

[Jytte Hilden]

ældre skulle have betaling for at passe deres egne børn derhjemme? Der nærmer vi os beløb, som end ikke har været nævnt i dag. Det er noget med milliarder og mange nuller. Så det tror jeg ikke kommer igennem. Men hvis nogen kan nogle tal for det, vil jeg gerne høre om det.

Til hr. Jørgen Tved, som altid taler meget højt, vil jeg gerne sige følgende: Vi har ikke dårlig samvittighed. Vi har simpelt hen lavet en analyse, og det ville da være mærkeligt, hvis et parti, som møjsommeligt har fået lavet en aftale med regeringen, nemlig Socialdemokratiet, i forbindelse med finanslovsaftalen – fingeraftrykkene før jul – derefter sad med hænderne i skødet og ikke ville lave mere med den begrundelse, at det nu var slut, at tusindårsriget var kommet, og at der nu ikke skulle laves mere politik. Det ville da være en sær udvikling af vores tankegang og af vores program. Vi har altså ikke dårlig samvittighed på grund af os selv, vi har det på det samfunds vegne, som ikke gør noget for de grupper, vi taler om her, nemlig børnene. Men jeg betragtede hr. Jørgen Tveds tale som trods alt en tilslutning til en bid fremad.

Til sidst vil jeg gerne sige, at baggrunden for, at vi overhovedet diskuterer dette her, er ligestilling, at kvinderne i dag ønsker at tage ansvaret for vort samfund både hjemme og ude. Det skaber nogle problemer for os både med hensyn til ældreomsorg og -omsorg og med hensyn til børnefamilierne, enten man nu kan lide det eller ej. Vi kan under ingen omstændigheder overlade børnene til tilfældige ordninger, for kvinder har nået den milepæl, det er at kunne være med på samme måde som mænd.

Derfor vil jeg slutte med at sige tak for den tilslutning, der har været, og opfordre alle til ikke blot, når de lytter at høre det, de gerne vil høre, og trække den del af argumentationen ud, som passer i deres eget kram, men f.eks. læse Socialdemokratiets nye arbejdsprogram, hvor, som jeg nævnte før, økonomisk ansvarlighed og social retfærdighed går hånd i hånd. Kun på den måde kan vi nemlig løse dette lands problemer. Og det gør jo heller ikke noget, hvis det var en smule muntert!

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg var naturligvis glad og taknemlig over de pæne ord, fru Jytte Hilden sagde nu just om mit indlæg, og jeg vil også meget nødig forpurre det gode indtryk.

Jeg mener, jeg fik understreget – og det tror jeg også jeg fik bekræftet i fru Jytte Hildens udtalelser – at det er regeringens synspunkt, at skal vi ofre penge – og så må vi finde dem et andet sted – skal det være for at hjælpe de svage stillede børnefamilier, herunder enlige forsørgere. Det blev vist klart, og det kan jeg også tilslutte mig.

Jeg skal ikke afvise, at der i de grupper kan være mennesker, der, som fru Jytte Hilden nævnte det, af økonomiske grunde måtte afstå fra at få børn. Men så hører enigheden også op.

Jeg vil advare imod, at vi nu udsender det signal til børnefamilier eller potentielle børnefamilier, at det er en helt håbløs økonomisk opgave at have børn, for spørgsmålet er, hvad det er, vi har råd til eller ikke har råd til. Sandheden er vel, at fru Jytte Hildens og min generation har sat kravene til alle mulige andre ting og forventningerne så meget i vejret, at det ligger i luften, at man ikke vil give afkald på noget for at få børn. Det er normalt i dag, at man søger at få hus, når man er i 30-års-alderen. Vores forældre drømte ikke om den slags ting, for de omtrent nåede de 50. Vi vil have bil og sommerhus, vi vil rejse og have fryser og video, og hvad ved jeg. Og det er jo fint og dejligt alt sammen – men det ligger bare ikke i luften, at man vil give afkald på nogle af disse goder for at få børn.

Derfor synes jeg, man må stille spørgsmålet: Hvad er det, vi generelt set ikke har råd til? Det er et prioriteringsspørgsmål. Og desuden må man sige, at det kunne være, der var større glæde – det tror jeg da vi er enige om – ved børnene end ved at sidde og glo på en 23 tommers skærm, video, eller hvad det nu kan være. Så lad os nu lade være med at viderebringe den myte.

Men jeg undtager stadig væk nogle enkelte grupper i befolkningen, som jeg synes vi skal arbejde videre med at hjælpe til at få bedre økonomiske vilkår. Endelig skal jeg bare i en parentes nævne, at børnefamilierne jo aldrig har fået – også takket være Socialdemokratiets indsats – så store økonomiske tilskud, som de faktisk får i dag, skattereform og alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Inden der opstår myter både om Det Radikale Venstres syn på børnepolitikken og om fru Kirsten Lees mulige væren i strid med sig selv,